

Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:54 - Lần cập nhật cuối Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:56

1 / 5

nhớ y càng lên vì đôi mắt tôi m 8
, vì niềm vui quá đôi

.
Hai mươi lăm năm đã trôi qua, q
uýn và bài tập y, tôi phê y
còn vñ nguyên đ
n tñ bây giờ ...

Nhớ thơ y, chúng tôi biết t h c ngay t đ u, nhớ thơ y, biết thơ y c n t duy sáng t o nên t biết
ph i sáng t o, t duy. Nói th t, chúng tôi t h c là chính, thơ y giao bài h c, t nghiên c u, thơ y
đi m t lát đ t ng t quay v ch t v n...Trò i câu đ c câu m t, r i thành thói quen, ng phó
linh ho t đ n. Nh nh t là nh ng bài gi ng c a thơ y và tác ph m *Chí Phèo* (Nam Cao), *M nh
trăng cu i r ng*

(Nguyễn Minh Châu), bài th

Bên kia sông Đu ng

(Hoàng C m)... th m vào gan ru t. Nh ng tác ph m nào thơ y trân quý thì rõ ràng trong i
gi ng l p lánh ch t l a. Tôi không thu c nhóm h c sinh gi i giang, năng đ ng nh ng cũng đ
đ th y yêu th ng, quan tâm theo cách c a thơ y. Ba năm g n v i thơ y ch nh m, đ đ nh
th y đã truy n tình yêu văn h c dân gian trong tôi, đ đ yêu, đ c m thông nh ng m nh đ i
b t h nh, đ đ t hào v đ p quê h ng, đ t n c, con ng i Vi t Nam qua trang văn, trang
th , đ đ bi t quan tâm, chia s . Cu c s ng đúng là không đ m b ng nh ng l n ta th , mà là
b ng nh ng l n ta c m nh n đ c h i th c a cu c s ng đa đ u này. Thơ y t ng gi i thi u cho
chúng tôi bài th

Em yêu, em cũng th

(nhà th Nga Lermôntôp)

Có m t lão ăn mày

Xoè tay đ i t ng thánh

Đ xin m t vài xu,

~~~~~ Bẽn lẽn con ranh mãnh

~~~~~ Đốt tay lão mụ nh sành

~~~~~ Cho mẹ tìm mùa a l.

~~~~~ Em yêu, em cũng th

~~~~~ Em đùa cợt tình anh

Cho tìm mùa a l.

Sau này, xa thơ y, nhớ thơ y, tôi đã bình bài thơ này và đăng c đăng trên báo *Thơ gửi i trong ta* – Cơ quan ngôn luận của Hội Khoa học Tâm lí – Giáo dục Việt Nam. Tôi gói ghém c n th n t báo bi u t Đ c L c g i v t ng th y kèm b c th c a đ a h c trò xa x , mãi nh v th y. xa, nh ng bi t r ng th y s vui l m.

Theo nghi p vẫn r i theo gót th y làm nghề giáo. Ngày m i ra tr ng, năm 1999, xách va li lên vùng sâu vùng xa đ d y h c theo s phân công. B y gi , đ ng vào tr ng

còn đ y s i đá lô nhô. N c m t không ng ng trôi. Con đ ng đ t đ , ngo n nghèo, đèo đ c đầu dám đi m t mình. B n bè lên thăm ai cũng khóc vì th ng. Căn phòng c p 4 t m b . Nh ng ngày tháng đ u lê thê, m a vùng núi dai đ ng, âm u, đêm ti ng chim kh c kho i, ti ng v n hú... B n cô giáo chia làm hai phòng n m co ro, ôm nhau khóc. Ph huynh th ng tình m y cô giáo đ i xuôi m i lên nên góp tre, che t m làm thêm phòng b p, phòng t m. Phía sau t ng c n gió lửa t i t p. Đêm trắng sáng x núi nghe tê l nh c tâm h n, ch t máu l a sinh viên đ ng nh tàn phai theo ngày tháng. R i tr ng thi u giáo viên. Cô giáo đ y Văn kiêm đ y L ch S và tho ng đôi khi nh d y thay c Đ a lí và Âm nh c. T th y không đúng nh ng

chúng là bạn học trò? Thầy các em hào hứng là đây, biết gì bày đó. Nghĩ mà thấy ng. Xóm núi nghèo nhúng cạp kì giàu tình cảm. Biết cô giáo thích hoa tiều muội nên sáng nào đi hái, các em cũng ghé phòng cô tặng một bó hoa tươi còn đọng mùi sương núi. Thành thói quen, sáng nào cũng ngóng qua ngóng lại. Lòng vốn không thôi se se cảm giác thêm vui với phút phút ng.

Đó đó, sau đợt khai giảng, nghe tin có đoàn công tác của Sở Giáo dục lên thăm. Biết ngày thầy cũng trong đoàn công tác, lúc đó thầy chuyển về làm chuyên viên của sở. Thầy ghé thăm nhà ăn của nhà giáo viên đang bận lên công tác miền núi. Gặp thầy, nhà cảm thấy chào ra tiếng tươi, buổi tối nói với thầy “

Em không cam lòng, em sẽ đi...”

Thầy xoa đầu, thầy hiểu, ngày nào đó sẽ cháy đi em. Thầy hỏi, bây giờ nhà trú các em cần gì. Không nghĩ ngợi gì nữa, tôi buổi tối

“Chúng em cần một cái tivi, đây mùa mưa rồi thông tin quá.”

Ngày hôm sau, chiếc tivi màu chuồn y thế đó được gắn vào dãy nhà nhà trú. Niềm vui tiếp tục được nhân lên. Thầy cảm thấy thầy.

Kết thúc năm học, tôi quyết định rời xa trường đi lập nghiệp nơi xa, gia đình không thể ngăn, nhúng giọt nước mắt của học sinh, đang nghỉ... Về thăm thầy trước lúc đi, báo với thầy quyết định của mình. Thầy cười, đang viên “ *Nhìn vào mắt em ngày nay, thầy biết em sẽ không cam lòng mà. Thầy mong em chọn đúng đường lại và hạnh phúc cho mình*”.

Cảm ơn thầy, thì ra thầy đã hiểu. Xa thầy, vốn không quên dịp 20/11 hay Tết đến thăm. Vốn câu nói “

Em khỏe không, công việc thế nào, con thế nào rồi?

”

, mà sao lần nào cũng thầy

hàng ngày thầy vô k. Có lần, đêm nằm mơ thầy thầy, gầy gò đau ốm, lòng quay quắt nh. Tìm đến thăm không ra, hỏi bạn bè của thầy. Các bạn bạn không yên. Ai ngờ sáng hôm sau, nhúng mắt cuộc đời thầy biết “

Thuà, cháu không cần gửi thư cho đâu, nhúng nghe

...”. Chao ôi! Tiêng thầy, thân thầy quá đi. “

Thầy ơi, em là Thuà, là Thuà Quàng Nam đây thầy (thầy hay gọi tôi như thế, chắc để nhúng cái cô học trò vì công việc và vì tình yêu mà sẽ n sàng bị đi!)”.

“

A, Thuà khỏe, ôi lâu quá, đó đây em khỏe không? Các cháu thế nào?...Nãy thầy nhúng

...”. Thì ra, thầy đang ốm thế! Thầy vốn không cho tôi kịp thăm sức khỏe của thầy. Lòng cảm ơn rưng rưng!

Bao lần về quê, cảm thấy theo công việc, rời lần nào của ghé thăm thầy. Nghe câu nói “Công cha, nghĩa mẹ, ơn thầy” mà thầy mình thật. Tôi nhớ lòng một ngày không xa, sẽ trở về để được thầy xoa đầu như cái hôm tôi ra trường làm cô giáo vùng cao, để sẽ chia cùng thầy nhúng

THẦY TÔI

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:54 - Lần cập nhật cuối Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:56

---

thăng trộm cuốc sòng, để cảm nhận thầy rằng: như thầy mà đôi chân học trò giẫm đây để vững, bàn tay học trò giẫm đây để mạnh mẽ vươn lên và con tim học trò đập biết yêu thương để tin với cuộc đời này. Viết những dòng này là khi như thầy nhiều vô kể, thầy ơi!

HOÀNG THU

THPT DUY TÂN – TAM K – QUẢNG NAM